

kyndig indsigt og ekspertise, som en juridisk dommer typisk ikke besidder.

Det drejer sig f.eks. om søkyndige dommere i søsager og handelskyndige dommere i handelssager, der behandles ved byretten eller landsretten, jf. retsplejelovens § 6, stk. 4 og 6, samt §§ 18 a og 18 b, og sagkyndige dommere i visse sager, der behandles af Sø- og Handelsretten, jf. retsplejelovens § 9 a. Nævnes kan også de sagkyndige dommere, der medvirker i byretten og landsretten ved behandlingen af visse sager vedrørende lov om varsling mv. i forbindelse med afskedigelser af større omfang, jf. retsplejelovens §§ 6 a og 18 c.

Der findes også uden for retsplejeloven regler om medvirken af sagkyndige dommere ved rettens behandling af en sag. Det gælder bl.a. visse sager om prøvelse af en afgørelse om foranstaltninger for børn og unge, f.eks. anbringelse af et barn uden for hjemmet, hvor landsretten tiltrædes af en sagkyndig i børneforsorg og en sagkyndig i børne- og ungdomspsykiatri eller i psykologi, jf. § 125, stk. 1, i lov om social service. Endvidere tiltrædes retten, hvis parterne begærer det, eller retten bestemmer det, i tvister om leje-forhold af to lægdommere, der er kendt med bolig- og husleje-forhold, jf. lejelovens § 107.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil det være naturligt, at Klageretten i forbindelse med den foreslåede bredere sammensætning ved behandlingen af adfærdsklager mv. – og i lyset af udvidelsen af Klagerettens kompetence til at omfatte medlemmer af Flygtningenævnet – også får kompetence til generelt at behandle klager over utilbørligt eller usømmeligt forhold mv. fra et sagkyndigt retsmedlems side. Det foreslås derfor, at bestemmelserne i retsplejelovens §§ 49 og 50 skal finde tilsvarende anvendelse med hensyn til sagkyndige retsmedlemmer.

Tilsvarende bør også retsplejelovens § 48 om vedkommende retspræsidents kompetence til på baggrund af en klage eller af egen drift at meddele en ad-

varsel udstrækkes til at omfatte sagkyndige retsmedlemmer.

Under hensyn til, at det efter retsplejelovens § 50 vil være muligt at suspendere sagkyndige retsmedlemmer, som på grund af åndelig eller legemlig svag-hed er ude af stand til at bestride hvervet, og til, at disse er udpeget for en tidsbegrænset periode, synes der ikke at være behov for en bestemmelse svarende til retsplejelovens § 49 a om afsættelse på grund af vedvarende åndelig eller legemlig sygdom for så vidt angår de sagkyndige retsmedlemmer.

Det foreslås herefter, at retsplejelovens § 55 ændres, således at bestemmelsen også omfatter sagkyndige retsmedlemmer. Herefter finder bestemmelserne i retsplejelovens §§ 48, 49 og 50 anvendelse for sagkyndige retsmedlemmer ligesom for justitssekretærer, retsassessorer, dommerfuldmægtige og midlertidigt beskikkede dommere. Det vil for alle de nævnte grupper være Domstolsstyrelsen, der har kompetencen til at bede Rigsadvokaten indbringe sagen for Den Særlige Klageret.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 (forslag til retsplejelovens § 55), og bemærkningerne hertil.

4. Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser mv.

Lovforslaget vil indebære visse merudgifter for det offentlige til honorering af Klagerettens medlemmer. Merudgifterne, der skønnes at ville udgøre 0,2-0,3 mio. kr. årligt, vil blive afholdt inden for domstolenes bevillingsmæssige rammer.

Lovforslaget har ikke herudover økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for det offentlige.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter.